

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

13e jaargang nr. C 105

15 augustus 1970

Uitgave in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

- Schriftelijke vraag nr. 55/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Gemeenschappelijke markt voor vee 1
- Schriftelijke vraag nr. 98/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Subsidies voor de bouw en verbetering van varkensstallen in Frankrijk 2
- Schriftelijke vraag nr. 102/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Uitgaven van het E.O.G.F.L 3
- Schriftelijke vraag nr. 105/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Vermindering tarweproduktie 4
- Schriftelijke vraag nr. 108/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Levering van butteroil (boterolie) aan Irak en Jemen 5
- Schriftelijke vraag nr. 118/70 van de heer Oele aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Strijd om de overneming van het Nederlandse bedrijf Vredestein Rubber 6
- Schriftelijke vraag nr. 121/70 van de heer Triboulet aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Faciliteiten voor oorlogsinvaliden 7
- Schriftelijke vraag nr. 125/70 van de heer Vredeling aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
Betreft: Uitbreiding van het suikerbietenareaal in Nederland 8

(Vervolg z.o.z.)

Medeling van de Europese Investeringsbank

Project: Brug over de Bosporus en de Rondweg om Istanbul, Turkije — Bouw van de Halic-brug (Gouden Hoorn) (zie blz. 3 van de omslag)

Inhoud (vervolg)

Schriftelijke vraag nr. 126/70 van de heer Habib-Deloncle aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Steunverlening aan Europese bewegingen	9
Schriftelijke vraag nr. 133/70 van de heer Glinne aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen	
Betreft: Associatie E.E.G.—Republiek Somalia	10
Hof van Justitie	
Zaak 32-70: Verzoek om een prejudiciële beslissing van de Klachtencommissie inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering te Luik, gedaan in de zaak van het „Nationaal Verband van Socialistische Mutualiteiten” tegen Stéphanie La Marca	12
Zaak 33-70: Verzoek om een prejudiciële beslissing, door het Tribunale Civile e Penale di Brescia gedaan in het voor die rechterlijke instantie aanhangig geding tussen de aandelenmaatschappij S.A.C.E. en het Italiaanse Ministerie van Financiën	12
Zaak 34-70: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan door de Franse Conseil d’Etat in de zaak „Syndicat national du commerce extérieur des céréales” e.a. tegen „Office national interprofessionnel des céréales” en de minister van Landbouw	13
Zaak 35-70: Verzoek om een prejudiciële beslissing, door de commission de première instance du contentieux de la sécurité sociale et de la mutalité sociale agricole du Bas-Rhin gedaan in de zaak S.à.r.l. Manpower tegen Caisse primaire d’assurance maladie de Strasbourg	13

II *Vorbereidende besluiten*

Commissie

Voorstel voor een richtlijn inzake de aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle aan de grens op de verzekering van deze aansprakelijkheid	14
Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bier	17
Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 120/67/EEG en Verordening nr. 359/67/EEG ten aanzien van de restitutie bij de produktie voor sommige produkten welke worden gebruikt door de brouwerijen	22

III *Bekendmakingen*

Commissie

Verbetering van aanbesteding nr. 891	24
Resultaten van aanbestedingen (nrs. 794, 800, 804, 806, 811, 823, 829, 854, 865, 870, 872, 874, 875, 885 en 886)	25

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 55/70

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 april 1970)

Betreft: Gemeenschappelijke markt voor vee

1. Is het waar, dat om in Nederland legaal koeien uit Noord-Amerika te importeren, dit het beste kan via Duitsland, omdat men daar soepeler importeisen stelt dan in Nederland en omdat dit in de Bondsrepubliek geïmporteerde vee na een half jaar E.E.G.-vee is geworden, waarna de Nederlandse overheid deze koeien gemakkelijker binnenlaat?

2. Indien dit zo is, is deze situatie dan te verenigen met de regelen van de gemeenschappelijke markt?

3. Komen soortgelijke situaties als in Nederland ook in andere Lid-Statens voor?

4. Indien punt 2 door de Commissie ontkennend wordt beantwoord, op welke wijze denkt zij dan de gemeenschappelijke veemarkt te verwezenlijken?

Antwoord

(31 juli 1970)

1 t/m 3. Voor zover de Commissie bekend is, worden er geen koeien uit Noord-Amerika in de Bondsrepubliek Duitsland ingevoerd.

4. Voorwaarde voor een echte gemeenschappelijke veemarkt is dat zowel voor de intracommunautaire veehandel — dit wil zeggen voor de handel tussen de Lid-Statens en voor de binnenlandse handel van een Lid-Staat — als bij de invoer uit derde landen gemeenschappelijke veterinaire en gezondheidsvoorschriften gelden.

Bij de werkzaamheden van de Gemeenschap werd prioriteit verleend aan de voorschriften voor de intracommunautaire handel in runderen en varkens (richtlijn van de Raad van 26 juni 1964 ⁽¹⁾, gewijzigd door de richtlijn van 25 oktober 1966 ⁽²⁾).

Thans moeten er uniforme voorschriften voor de handel tussen de Lid-Statens en voor de commercialisatie binnen de afzonderlijke Lid-Statens worden opgesteld; de Commissie heeft echter nog geen desbetreffend voorstel bij de Raad ingediend.

Ten aanzien van de invoer uit derde landen heeft de Commissie op 15 september 1965 bij de Raad een voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ingediend ⁽³⁾.

Aangezien dit voorstel nog niet is aangenomen, wordt het enige bestaande voorschrift van de Gemeenschap ter zake gevormd door artikel 11 van de genoemde richtlijn van 26 juni 1964, krachtens hetwelk de Lid-Statens bij invoer uit derde landen geen gunstiger bepalingen dan die voor het intracommunautaire handelsverkeer mogen toepassen.

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.

⁽²⁾ PB nr. 192 van 27. 10. 1966, blz. 3294/66.

⁽³⁾ PB nr. 56 van 26. 3. 1966, blz. 807/66.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 98/70

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1970)

Betreft: Subsidies voor de bouw en verbetering van varkensstallen in Frankrijk

Is het waar dat in Frankrijk subsidies gegeven worden voor de bouw en verbetering van varkensstallen? Indien dit zo is, wil de Commissie dan het volgende mededelen:

1. Wat zijn de voorwaarden om voor die subsidies in aanmerking te komen?
2. Welk bedrag wordt door de Franse Regering in totaal voor deze subsidies ter beschikking gesteld?
3. Was de Commissie van tevoren van deze subsidie-maatregel op de hoogte gesteld?
4. Acht de Commissie deze subsidies in overeenstemming met de regels en principes van de gemeenschappelijke markt?

Antwoord

(31 juli 1970)

Het is juist dat in Frankrijk subsidies en leningen met rentesubsidies worden toegekend voor de bouw en verbetering van veestallen. Het betreft maatregelen die bestonden bij de inwerkingtreding van het E.E.G.-Verdrag en waarvoor in 1970 de wijze van toekenning werd gewijzigd, en extra-middelen werden beschikbaar gesteld.

1. De nieuwe projecten moeten een onderdeel vormen van een algemeen project, dat wordt ingediend door de producentenverenigingen waarvan de aanvrager lid is.

2. Op de Franse begroting voor 1970 zijn subsidies ten bedrage van 82,5 miljoen frank voor de rundvee-, geiten- en varkenshouders uitgetrokken; daarbij komt 40 miljoen frank uit het F.A.R. (Fonds d'action rurale) en een deel van de middelen die worden toegekend aan de F.O.R.M.A. voor de ontwikkeling van de vleesproductie.

Het totaalbedrag van de leningen met rentesubsidies is niet aan de Commissie medegedeeld.

3. De Commissie is pas achteraf op de hoogte gesteld van de wijziging der subsidies.

4. De Franse autoriteiten hadden de Commissie reeds in 1966 medegedeeld dat de subsidies voor landbouwbedrijfsgebouwen werden gewijzigd ten gunste van de bouw van veestallen.

Bij deze gelegenheid heeft de Commissie de Franse Regering ervan op de hoogte gesteld dat zij deze maatregelen overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het Verdrag nader zal onderzoeken in het kader van het algemene onderzoek naar de in de Lid-Staten voor dergelijke investeringen bestaande steun. Dit algemeen onderzoek heeft nog niet plaatsgevonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 102/70

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 mei 1970)

Betreft: Uitgaven van het E.O.G.F.L.

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 483/69 van de heer Dewulf ⁽¹⁾ zegt de Commissie sub 1, B, d) dat de meeste uitgaven van de afdeling Oriëntatie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw niet aan de openbare financiën van de Lid-Staten maar aan het bedrijfsleven ten goede komen.

Kan de Commissie dit ten aanzien van de uitgaven van de afdeling Oriëntatie ten behoeve van de andere dan de marktstructuur-verbeterende werken nader adstrueren, in het bijzonder wat betreft de situatie in Nederland?

⁽¹⁾ PB nr. C 56 van 11. 5. 1970, blz. 7.

Antwoord

(31 juli 1970)

De Commissie heeft voor de jaren 1964 tot en met 1968 en voor de eerste twee gedeelten van 1969 in totaal 242.622.044 rekeneenheden als bijstand voor 1.212 projecten verleend; deze projecten kunnen krachtens de bepalingen van artikel 11, lid 1, van Verordening nr. 17/64/EEG ⁽¹⁾ als volgt worden gespecificeerd:

	Produktiestructuren artikel 11.1 a) en b)		Commercialisatie- structuren artikel 11.1 c)		Gemengde categorie	
	Projecten	R.E.	Projecten	R.E.	Projecten	R.E.
Duitsland	110	35.146.496	152	32.638.888	5	284.277
België	36	3.770.042	69	13.905.253	3	334.421
Frankrijk	119	34.157.793	71	17.151.897	13	2.019.967
Italië	223	47.762.467	256	29.972.465	20	3.991.385
Luxemburg	4	469.300	3	1.550.000	4	213.892
Nederland	48	9.968.022	69	8.437.052	7	848.427
	540	131.274.120	620	103.655.555	52	7.692.369

Meer dan de helft van de kredieten was bestemd voor de financiering van projecten betreffende de aanpassing en verbetering van de produktievoorwaarden in de landbouw of de aanpassing en oriëntatie van de landbouwproductie. De verdeling van het bedrag dezer kredieten is als volgt:

⁽¹⁾ PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 586/64.

	Herstructurering van het grondgebruik R.E.	Waterhuishouding en bevoeiing R.E.	Divers R.E.
Duitsland	10.881.577	12.035.570	12.229.349
België	2.571.048	61.980	1.137.014
Frankrijk	7.500.901	22.301.360	4.355.532
Italië	—	15.786.438	31.976.029
Luxemburg	—	69.300	400.000
Nederland	6.042.000	2.695.845	1.230.177
	26.995.526	52.950.493	51.328.101

Onder de „Diversen” vallen met name projecten welke betrekking hebben op het wegen-
net ten plattelande, onderzoekcentra of proefstations voor varkens of pluimvee, ver-
nieuwing van wijn- of olijfgaarden, drinkwatervoorziening, bebossing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 105/70

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1970)

Betreft: Vermindering tarweproductie

1. Is het waar dat vijf grote tarweëxporterende landen, n.l. de Verenigde Staten, Canada, Australië, Argentinië en de Europese Economische Gemeenschap zijn overeengekomen de tarweproductie te verminderen?
2. Indien dit zo is, kan de Commissie daarover dan enkele bijzonderheden mededelen?

Antwoord

(31 juli 1970)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar onderstaand communiqué dat na afloop van de onlangs te Ottawa gehouden conferentie van ministers van de uitvoerende landen is opgesteld en openbaar gemaakt.

„De Ministers en de hogere verantwoordelijke ambtenaren die de vijf voornaamste tarwe-uitvoerende landen — Argentinië, Australië, Canada, de Europese Economische Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika — vertegenwoordigen, zijn op 4 en 5 mei te Ottawa bijeengekomen ter bespreking van de vraagstukken van de internationale tarwemarkt, in het bijzonder van de vraagstukken in verband met de produktie van overschotten. Na de huidige marktsituatie te hebben bestudeerd, hebben de Ministers geconstateerd dat de in de voornaamste uitvoerende

landen beschikbare hoeveelheden tarwe een overschot zullen vormen ten opzichte van de tijdens het landbouwjaar 1970/1971 geraamde vraag, en dat het noodzakelijk is voorzieningen te treffen ten aanzien van de overproduktie ten einde een stabiele internationale tarwemarkt te verkrijgen en de belangen van verbruikers en producenten zo goed mogelijk te beschermen. De Ministers hebben geconstateerd dat het in sommige landen moeilijk is de tarwesituatie afzonderlijk te bestuderen zonder daarbij rekening te houden met de markt voor secundaire granen welke voor het gebruik als veevoeder zijn bestemd.

De Ministers hebben erkend dat de vijf grote tarwe-uitvoerende landen elk verantwoordelijk zijn voor de regeling van hun produktie ten einde de tarweleveringen in evenwicht te brengen met de afzetmogelijk-

heden op de wereldmarkt. De Ministers waren van oordeel dat de invoerende landen, en vooral de ontwikkelde landen, op dit stuk eveneens verantwoordelijk zijn, en zij hebben besloten elke gelegenheid aan te grijpen om deze landen aan te moedigen om hun eigen produktiebeleid in het belang van een expansie van de internationale tarwemarkt te regelen.

De Ministers hebben kennis genomen van de belangrijke bijdrage welke Canada heeft geleverd tot de oplossing van het probleem van de overproduktie door het in de loop van het landbouwjaar 1970 bebouwde areaal aanzienlijk te verminderen. Zij hebben eveneens geconstateerd dat de Regering van de Verenigde Staten van Amerika een programma voor een verminderde inzaai gedurende verscheidene jaren heeft toegepast, dat Australië onlangs een contingeringsregeling heeft vastgesteld ten einde de tarweleveranties aanzienlijk te verminderen, en dat de produktie van Argentinië in de afgelopen jaren door bepaalde klimatologische factoren is gedaald. De Ministers hebben eveneens geconstateerd dat de E.E.G. voorstellen bestudeert strekkende tot vaststelling van een verschil tussen de tarweprijzen en de prijzen voor secundaire graansoorten tot vermindering van het bebouwde areaal en van de tewerkgestelde arbeids-

krachten in de landbouwsectoren gedurende de eerstkomende jaren.

De Ministers hebben erkend dat het dringend noodzakelijk is de produktie tot een betere verhouding tot de vraag terug te brengen. Zij waren het erover eens dat de regeringen hun produktiebeleid voortdurend dienen te herzien ten einde te gelegener tijd doeltreffende maatregelen te treffen in het belang van een gezonde internationale tarwemarkt.

De Ministers hebben geconstateerd dat de verschillende tarweproducerende landen uiteenlopende methoden toepassen bij het steunen van de inkomsten der producenten. De Ministers zijn het erover eens dat de regeringen ervoor moeten waken dat er geen maatregelen — noch bij de toepassing van nieuwe programma's noch bij die van bestaande programma's inzake steun aan de inkomsten — mogen worden genomen welke tot gevolg kunnen hebben dat zij een niet-rendabele produktie stimuleren.

Ten slotte zijn de Ministers overeengekomen dat hun respectieve regeringen voortdurend het produktiebeleid, zowel van de uitvoer als van de invoer, onder ogen zullen zien en zij hebben besloten hiertoe nauw contact met elkaar te houden voor het plegen van overleg en over ongeveer zes maanden opnieuw bijeen te komen."

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 108/70

van de heer Vredeling

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juni 1970)

Betreft: Levering van butteroil (boterolie) aan Irak en Jemen

1. Kan de Commissie mededelen waarom bij Verordening (EEG) nr. 901/70 van de Commissie van 19 mei 1970 betreffende inschrijving voor de levering van butteroil aan Irak en Jemen als voedselhulp van de Gemeenschap in het kader van het Wereldvoedselprogramma⁽¹⁾ slechts boter van Franse en Nederlandse interventiebureaus is betrokken en niet van Duitse of Belgische?

2. Kan de Commissie mededelen:

- a) in welke Lid-Staten de boter krachtens deze verordening tot de aangegeven 722 ton butteroil is verwerkt;
- b) hoe deze hoeveelheid is verdeeld over de in de verordening genoemde havens van verschepping;
- c) waarom in deze verordening als Franse haven van verschepping slechts Duinkerken wordt vermeld;
- d) waarom in deze verordeningen als havens van verschepping wel Bremen en Hamburg maar niet Amsterdam worden genoemd?

⁽¹⁾ PB nr. L 108 van 20. 5. 1970, blz. 18.

Antwoord

(31 juli 1970)

1. Frankrijk en Nederland waren op het tijdstip van inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 901/70 de enige twee Lid-Staten die beschikten over boter die vóór 1 augustus 1969 was ingeslagen. Deze in artikel 2, eerste alinea, van genoemde verordening vervatte voorwaarde werd vastgesteld op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1399/69 van de Raad van 17 juli 1969 tot vaststelling van algemene regels betreffende de levering van melkvet ten behoeve van het Wereldvoedselprogramma ⁽¹⁾.
2. a) De verwerking van de boter tot 722 ton butteroil geschiedde in België, omdat de firma waaraan de toewijzing plaatsvond haar installatie in deze Lid-Staat heeft.
- b) In verordening (EEG) nr. 901/70 wordt de verdeling van de hoeveelheden over de verschillende havens van verschepping niet geregeld.
- c) en d) Op de door het Wereldvoedselprogramma voorgestelde lijst was Duinkerken de enige Franse haven; Amsterdam werd niet genoemd.

De haven wordt door de inschrijver gekozen uit een aantal door het Wereldvoedselprogramma voor de betrokken levering aangewezen havens, rekening houdend met het land van bestemming, de datum, het scheepsverkeer en de verladingsmogelijkheden.

⁽¹⁾ PB nr. L 179 van 21. 7. 1969, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 118/70

van de heer Oele

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1970)

Betreft: Strijd om de overneming van het Nederlandse bedrijf Vredestein Rubber

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de gerechtelijke actie van Goodrich (welke onderneming een minderheidsbelang heeft in de autobandensector van Vredestein) tegen de overneming van Vredestein door Goodyear, welke inmiddels tot een voorlopig verbod voor Goodyear heeft geleid om een stap te zetten in de autobandenfabriek van Vredestein, die met know-how van Goodrich is gebouwd?

2. Deelt de Commissie de opvatting, dat deze gerechtelijke strijd tussen twee Amerikaanse concerns om de overneming van een onderneming in de gemeenschappelijke markt weinig bevorderlijk is voor de continuïteit van de werkgelegenheid en de aanpassing van het omstreden bedrijf aan nieuwe marktverhoudingen nu blijkbaar volgens het geldende Nederlandse en communautaire recht geen mogelijk-

heden zijn gegeven om te verhinderen dat de betrokken werknemers de speelbal worden van een ordinaire economische machtsstrijd tussen twee internationale concerns?

3. Welke nadere stappen op het terrein van het vennootschapsrecht denkt de Commissie te ondernemen om te bereiken, dat de hierboven gesignaleerde manipulaties en contra-acties in het proces van concentraties van ondernemingen kunnen worden vermeden?

4. Hoe beoordeelt de Commissie de mededingingsverhoudingen in de rubbersector van de gemeenschappelijke markt en is er grond voor de veronderstelling, dat de bij de Commissie niet op tegenstand gestoten fusie Dunlop-Pirelli in belangrijke mate aanleiding is geweest voor defensieve fusie-acties bij de concurrenten, waarvan nu Vredestein een weinig gelukkig voorbeeld dreigt te worden?

Antwoord*(31 juli 1970)*

1. De Commissie heeft kennis genomen van het geschil tussen de Amerikaanse vennootschappen Goodrich en Goodyear inzake de overneming van de Nederlandse vennootschap Vredestein, die is gespecialiseerd in de fabricatie van autobanden.

2. De Commissie beschikt niet over inlichtingen die erop wijzen dat de overneming van deze ondernemingen nadelige gevolgen voor de werkgelegenheid zou kunnen hebben.

3. Voor zover de Commissie bekend is gaat het in dit geschil in hoofdzaak om een kernprobleem van vennootschapsrechtelijke aard, namelijk over het vraagstuk van de kapitaalverhoging en van het aan de oude aandeelhouders toe te kennen claimrecht. Aan dit vraagstuk is een afzonderlijke afdeling gewijd in het op artikel 54, lid 3, sub g), van het E.E.G.-Verdrag gebaseerde en door de Commissie op 9 maart 1970 ⁽¹⁾ bij de Raad ingediende voorstel voor een richtlijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 24. 4. 1970, blz. 16.

4. De indruk bestaat dat er binnen de gemeenschappelijke markt in de autobandensector een levendige mededinging bestaat, niet alleen tussen Europese ondernemingen onderling maar ook tussen de Amerikaanse ondernemingen en de ondernemingen uit de gemeenschappelijke markt.

Het is de Commissie niet bekend om welke redenen de Amerikaanse maatschappijen de overneming van de Nederlandse onderneming nastreven.

Het is echter niet uitgesloten dat deze ondernemingen aldus een belangrijker aandeel in een zich snel expanderende markt willen verwerven.

Zoals reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 32/70 van de heer Vredeling ⁽²⁾ werd medegedeeld, onderzoekt de Commissie op het ogenblik de voorgenomen samenwerking tussen Pirelli en Dunlop in het licht van de bepalingen van het Verdrag van Rome.

⁽²⁾ PB nr. C 72 van 17. 6. 1970, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 121/70

van de heer Triboulet

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(5 juni 1970)**Betreft:* Faciliteiten voor oorlogsinvaliden

Kan de Commissie van de Europese Gemeenschappen mededelen:

1. of het beginsel van non-discriminatie op grond van nationaliteit de regering van een Lid-Staat van de E.E.G. de verplichting oplegt om oorlogsinvaliden die onderdaan zijn van een andere Lid-Staat en op het grondgebied van eerstgenoemde Lid-Staat een beroep uitoefenen, dezelfde faciliteiten te verlenen als aan haar eigen onderdanen, met name op fiscaal gebied en wat betreft de tarieven van het openbaar vervoer?
2. zo ja, welke stappen de Commissie overweegt met het oog op de daadwerkelijke toepassing van dit beginsel ten behoeve van deze categorie personen, gezien de wettelijke en bestuursrechtelijke belemmeringen die op dit punt in sommige landen nog schijnen te bestaan?

Antwoord*(2 augustus 1970)*

In de Lid-Staten bestaan vele faciliteiten van allerlei aard voor invaliden. Sommige daarvan worden verleend aan alle groepen invaliden, zonder onderscheid naar de oorzaak van hun invaliditeit terwijl andere formeel alleen verleend worden aan oorlogsinvaliden.

Ten aanzien van de eerstgenoemde faciliteiten is de Commissie van mening dit discriminatie op grond van nationaliteit niet aanvaardbaar is en dat derhalve onderdanen van de Lid-Staten, die zich in het kader van de verdragsbepalingen met betrekking tot het vrije verkeer van personen vestigen in een Lid-Staat, die dergelijke faciliteiten verleent, aldaar recht hebben op deze faciliteiten.

Met betrekking tot de faciliteiten die formeel alleen aan oorlogsinvaliden worden verleend kunnen zich bijzondere vragen voordoen, waarvan de Commissie eerst grondig de verschillende aspecten moet nagaan alvorens zij zich hierover uit kan spreken. Zij zal de geachte Afgevaardigde van de resultaten van dit onderzoek op de hoogte stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 125/70van de heer **Vredeling**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 juni 1970)

Betreft: Uitbreiding van het suikerbietenareaal in Nederland

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat het areaal uitgezaaide suikerbieten in Nederland opnieuw groter is dan het vorig jaar?
2. Kan de Commissie een overzicht verschaffen van het uitgezaaide areaal suikerbieten in de gehele Gemeenschap?
3. Welke hoeveelheid suiker zou bij een normale gemiddelde opbrengst dientengevolge gedurende de komende campagne binnen de Gemeenschap worden geoogst?
4. Hoe verhoudt deze hoeveelheid zich tot de geschatte eigen consumptie binnen de Gemeenschap?

Betekent dit dat de zelfvoorzieningsgraad van de E.E.G. waarschijnlijk toeneemt? Wat zal de hoeveelheid suiker zijn die de E.E.G. hierdoor zal moeten denatureren of in derde landen afzetten?

5. Wat zullen naar schatting de financiële gevolgen zijn van dit te verwachten exportoverschot voor het Europese Landbouwfonds, uitgaande van een handhaving van de suikerprijs binnen de Gemeenschap en een wereldmarktprijs, die gelijk is aan de prijs van het afgelopen jaar?
6. Acht de Commissie door deze ontwikkeling de kansen vergroot dat de Gemeenschap tot de Internationale Suikerovereenkomst kan toetreden, hetgeen door de Commissie zo zeer wordt gewenst?

Antwoord*(31 juli 1970)*

1. Volgens de momenteel ter beschikking van de Commissie staande gegevens is het suikerbietenareaal in Nederland van 104.000 ha in 1968/1969 teruggelopen tot 103.500 ha in 1969/1970 en vervolgens in 1970/1971 weer op ongeveer 104.000 ha gekomen. De vergroting van het areaal bedraagt derhalve onge-

veer 5 % ten opzichte van het verkoopseizoen 1969/1970 en is ten opzichte van 1968/1969 nihil.

2. Het suikerbietenareaal voor de gehele Gemeenschap is sinds de invoering van de gemeenschappelijke marktordening in de suikersector eveneens vrij

stabiel gebleven: 1.160.000 ha in 1968/1969, 1.161.000 ha in 1969/1970 en ongeveer 1.166.000 ha in 1970/1971.

3. Bij een normale oogst in de gehele Gemeenschap zou een areaal van 1.166.000 ha onder de huidige omstandigheden overeenkomen met een suikerproductie van ongeveer 7,2 miljoen ton.

4. De verhouding tussen de sub 3 aangegeven hoeveelheid en de eigen consumptie binnen de Gemeenschap, die voor het verkoopseizoen 1970/1971 op 6.170.000 ton wordt geraamd, bedraagt circa 1,167. In geval het suikerareaal in de E.E.G. gelijk blijft kan, bij een jaarlijkse stijging van de consumptie van 100.000 ton en een geleidelijke toeneming van de suikeropbrengst per ha, het structurele suikeroverschot voor de Gemeenschap op ongeveer 1.000.000 ton worden geraamd. Deze hoeveelheid zou naar derde landen moeten worden uitgevoerd of indien nodig bij uitzondering moeten worden gedenatureerd.

5. Rekening houdend met een voor de uitvoer noodzakelijke restitutie van 140 rekeneenheden per ton zou de afzet van een overschot van 1 miljoen ton naar derde landen ongeveer 140 miljoen rekeneenheden kosten; een deel van deze kosten zou echter door de suikerbieten- en suikerrietproducenten alsmede door de suikerfabrikanten worden gedragen, nl. voor ongeveer 54 miljoen rekeneenheden voor de binnen de maximumquota geproduceerde suiker en voor een minder groot bedrag, van 16 miljoen rekeneenheden voor de boven de maximumquota geproduceerde suiker (verkoopseizoen 1970/1971).

6. Zoals de geachte Afgevaardigde bekend is, is de Commissie van mening dat de overproductie, met name in de suikersector, te hoge financiële lasten voor de Gemeenschap met zich brengt.

Om deze reden heeft zij de Raad op 17 juni 1969 voorgesteld het recht tot volledig gebruik van de basisquota tijdelijk te schorsen. Later kwam zij in haar mededeling betreffende het evenwicht op de landbouwmarkten in de maand november 1969 tot de conclusie dat het suikeroverschot door middel van een dergelijke tijdelijke verlaging van de basisquota en door een verlaging van de voor de communautaire productie gegarandeerde hoeveelheid, tot ongeveer 600.000 ton zou kunnen worden beperkt. Ten slotte heeft de Commissie voorgesteld een tweede suikerheffing van maximaal één rekeneenheid per ton suikerbieten in te stellen, ten einde de financiële lasten voor de Gemeenschap in de suikersector tot vrijwel nihil terug te brengen.

De in de suikersector ten doel gestelde beperkingen, het overschot tot 600.000 ton terug te brengen, zou op middellange termijn zonder bovenbedoelde maatregelen slechts kunnen worden bereikt indien de verbruikstoename veel groter zou zijn en indien de stijging van de opbrengst per ha veel minder groot zou zijn dan door de Commissie werd geraamd.

De Commissie is derhalve van mening dat aanvaarding van deze voorstellen door de Raad een spoedige toetreding van de E.E.G. tot de Internationale Suikerovereenkomst mogelijk kan maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 126/70

van de heer Habib-Delonclé

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juni 1970)

Betreft: Steunverlening aan Europese bewegingen

In hoofdstuk XIV van de begroting der Europese Commissie, dat het opschrift „Steunverlening subsidies en deelnemingen” draagt, komt een artikel 141 voor betreffende „steun aan Europese bewegingen”.

Kan de Commissie een lijst overleggen van de groeperingen, bewegingen of andere organisaties die in de loop van het begrotingsjaar 1969 dergelijke ondersteuning of subsidies hebben genoten, met opgave van de verstrekte kredieten?

Antwoord*(2 augustus 1970)*

Met de in artikel 141 van hoofdstuk XIV van de begroting uitgetrokken bedragen kunnen de Gemeenschappen organisaties steunen wier activiteiten er toe bijdragen bredere bekendheid te geven aan het doel van de unificatie van Europa, een duidelijker beeld te geven van de rol van de Gemeenschappen bij de verwezenlijking daarvan en suggesties en initiatieven uit de betrokken kringen te bundelen. Bijstand kan deze organisaties worden toegekend voor hetzij hun werkzaamheid in het algemeen, hetzij bijzondere activiteiten, welke vaak een aanvulling vormen op het voorlichtingswerk van de Gemeenschap

Voor deze steunverlening in de zes landen, en in uitzonderlijke gevallen in bepaalde derde landen, is een totaalbedrag van 3.150.000 Bfr. beschikbaar. In 1969 beliep het ten gevolge van de overschrijding van een kredietoverschot 3.465.000 Bfr.

Van dit bedrag werden 2.180.000 Bfr. ter beschikking gesteld van de Europese Beweging ter verdeling over de verschillende aangesloten organisaties in de zes Lid-Staten van de Gemeenschap (de Internationale vereniging, de drie politieke bewegingen, de zes landelijke Raden, de Europese federalistische beweging, de Europa-Union, de Europese liga voor economische samenwerking en het Actiecentrum voor een Europese federatie). Daarnaast heeft de Raad der Europese gemeenten een buitengewone bijstand ten bedrage van 450.000 Bfr. ontvangen voor de uit-

voering van zijn jaarlijkse programma en de voorbereiding van de belangrijkste vergadering van Europese gemeenten die in juli te Londen heeft plaatsgevonden.

De volgende bedragen, die zijn vastgesteld naar gelang van de omvang van de aan de Commissie voorgedragen programma's van activiteiten, zijn aan de onderstaande organisaties toegekend:

— Internationale vereniging der vrienden van Robert Schumann	125.000 Bfr.
— Centrum voor informatie en documentatie betreffende de Gemeenschappen	125.000 Bfr.
— Paneuropa Unie	80.000 Bfr.
— Federal Trust for Education and Research	135.000 Bfr.
— Europahuis te Hertoginnedal	120.000 Bfr.
— Internationale vereniging van oudpersoneelsleden van de Europese Gemeenschappen	50.000 Bfr.
— Fondation européenne pour les échanges internationaux	100.000 Bfr.
— Koos-Vorrink-instituut	70.000 Bfr.
— Overige kleine bijdragen	30.000 Bfr.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 133/70

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(17 juni 1970)**Betreft:* Associatie E.E.G. — Republiek Somalia

In de internationale pers werd onlangs medegedeeld dat de Duitse Bondsregering, evenals de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, haar economische en technische hulp aan de met de Europese Economische Gemeenschap geassocieerde Republiek Somalia heeft opgeschort. Van verschillende zijden wordt verondersteld dat een en ander het gevolg is van het

feit dat onder Somalische vlag varende schepen, Noordvietnamese havens zouden hebben aangedaan.

Kan de Commissie, voor zover mogelijk, haar mening over deze kwestie bekend maken en tevens mededelen of het beleid van de E.E.G. ten aanzien van de associatie met Somalia, met name op E.O.F.-niveau, op enigerlei wijze door het geschil tussen West-Duitsland en Somalia wordt beïnvloed?

Antwoord*(31 juli 1970)*

Het ligt niet op de weg van de Commissie de inlichtingen in de eerste alinea van de schriftelijke vraag betreffende de vraagstukken in de bilaterale betrekkingen tussen de Bondsrepubliek Duitsland en de Democratische Republiek Somalia te bevestigen of te dementeren.

Ten aanzien van de in de tweede alinea gestelde vraag kan de Commissie daarentegen verzekeren dat de werking van de associatie tussen de E.E.G. en de Democratische Republiek Somalia, met name wat betreft de financiële deelname van het Europees Ontwikkelingsfonds, op generlei wijze nadelig werd beïnvloed door de in de eerste alinea van deze vraag

genoemde situatie. Van de zijde van de Democratische Republiek Somalia lijkt de procedure voor de ratificatie van de nieuwe associatieovereenkomst een normaal verloop te hebben.

Met het oog op de tenuitvoerlegging van deze nieuwe Overeenkomst is bepaald dat in het najaar van 1970 een groep ambtenaren van de Commissie naar Somalia zal reizen ten einde met de Regering van de Democratische Republiek Somalia de actieprogramma's te bestuderen waarvoor Somalia financiële bijstand uit het derde Europese ontwikkelingsfonds beoogt aan te vragen.

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing van de Klachtencommissie inzake de verplichte ziekte en invaliditeitsverzekering te Luik, gedaan in de zaak van het „National Verband van Socialistische Mutualiteiten” tegen Stéphanie La Marca

(Zaak 32-70)

Op 3 juli 1970 heeft de Klachtencommissie inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering te Luik zich tot het Hof van Justitie gewend met een beschikking, gedagtekend 3 juni 1970, houdende verzoek om een prejudiciële beslissing inzake de navolgende vraag:

„Zijn de voorschriften van artikel 28, 2, van Verordening nr. 4 toepasselijk op de werknemer die in een Lid-Staat is onderworpen aan een wettelijke regeling van type A en in die Staat, in casu in België, aanspraak op uitkeringen krachtens de ziekte- en invaliditeitsverzekering kan doen gelden met een beroep op verzekeringstijdvakken in een andere Lid-Staat vervuld, in voege als voorzien in de artikelen 16 en 17 van Verordening nr. 3, en vervolgens arbeidsongeschikt wordt alvorens in de Staat waar hij aan een wettelijke regeling van type A is onderworpen zes maanden werkzaam te zijn geweest, in aanmerking genomen dat door de andere Lid-Staat, in casu de Bondsrepubliek Duitsland, geen uitkering kan worden toegekend wegens ontoereikendheid der verzekeringstijdvakken.”

Verzoek om een prejudiciële beslissing, door het Tribunale Civile e Penale di Brescia gedaan in het voor die rechterlijke instantie aanhangig geding tussen de aandelenmaatschappij S.A.C.E. en het Italiaanse Ministerie van Financiën

(Zaak 33-70)

Het Tribunale Civile e Penale di Brescia heeft bij beschikking van 6 juli 1970 (ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 9 juli 1970), genomen in het voor die rechterlijke instantie aanhangig geding tussen de aandelenmaatschappij S.A.C.E. te Bergamo en het Italiaanse Ministerie van Financiën aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen inzake de navolgende vragen:

1. Of de bepalingen van artikel 13, lid 2, van het Verdrag van Rome, als gevolg van de uitvaardiging van Richtlijn nr. 68/31/EEG van 22 december 1967, gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. 12/8 d.d. 16. 1. 1968 (dan wel de bepalingen van de Richtlijn nr. 68/31/EEG) in de rechtsorde van de Italiaanse Staat rechtstreeks toepasselijk zijn;
2. Zo ja, of dan met ingang van 1 juli 1968 voor particulieren subjectieve rechten zijn ontstaan welke de rechter moet beschermen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan door de Franse Conseil d'État in de zaak „Syndicat national du commerce extérieur des céréales” e.a. tegen „Office national interprofessionnel des céréales” en de minister van Landbouw

(Zaak 34-70)

Op 16 juli 1970 heeft de Franse Conseil d'État zich met een beschikking d.d. 10 juli 1970 gewend tot het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen met verzoek om bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen inzake de uitlegging van de artikelen 1 en 5 van Verordening (E.E.G.) nr. 1028/68 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen d.d. 19 juli 1968 houdende vaststelling van de procedures en de voorwaarden voor de overname van granen door de interventiebureaus voor het verkoopseizoen 1968/1969.

De Conseil d'État overweegt dat de beslissing van de naar het Hof van Justitie verwezen zaak afhangt van de vraag of de uitdrukking „iedere houder”, gebezigd in artikel 1 van voormelde verordening van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, betekent dat iedere aan de overname gestelde — en met de bijzonderheden van de graanmarkt in de betreffende Lid-Staat verband houdende — voorwaarde welke betrekking heeft op de omschrijving van het begrip „houder” of op de bevoegdheid van bedoelde houder van het interventiemechanisme gebruik te maken, van de toepassing van de in artikel 5 van genoemde verordening voorziene aanvullende maatregelen is uitgesloten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, door de commission de première instance du contentieux de la sécurité sociale et de la mutualité sociale agricole du Bas-Rhin gedaan in de zaak S.à.r.l. Manpower tegen Caisse primaire d'assurance maladie de Strasbourg

(Zaak 35-70)

Op 20 juli 1970 heeft de commission de première instance du contentieux de la sécurité sociale et de la mutualité sociale agricole du Bas-Rhin zich tot het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gewend met een beschikking d.d. 17 juni 1970, waarin zij aan het Hof verzoekt bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen inzake de navolgende vraag: „mag, gezien de hiervoor uiteengezette feitelijke situatie, een onderneming van een Lid-Staat, werkzaam als de S.à.r.l. Manpower, zich op de bepaling van artikel 13 a) van Verordening nr. 3 (van de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers) beroepen?” (*Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, 1958, blz. 561).

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn inzake de aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle aan de grens op de verzekering van deze aansprakelijkheid

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 24 juni 1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het Verdrag de instelling beoogt van een gemeenschappelijke markt, die de kenmerken van een binnenmarkt vertoont en dat de verwezenlijking van het vrije verkeer van goederen en personen een van de belangrijkste voorwaarden voor het bereiken van dit doel is;

Overwegende dat elke controle aan de grens op de verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van motorrijtuigen aanleiding kan geven, de bescherming van de belangen van eventuele slachtoffers van een door deze motorrijtuigen veroorzaakt ongeval ten doel heeft; deze controle is een uitvloeisel van de verschillen in de nationale voorschriften op dit gebied;

Overwegende dat deze verschillen het vrije verkeer van motorrijtuigen en personen binnen de Gemeenschap kunnen belemmeren; zij zijn derhalve van rechtstreekse invloed op de instelling en de werking van de gemeenschappelijke markt;

Overwegende dat de aanbeveling van de Commissie van 21 juni 1968 betreffende de uitoefening van de douanecontrole van de reizigers bij het overschrijden

van de intracommunautaire grenzen der Lid-Staten aanbeveelt de controle van personenauto's en reizigers behoudens in uitzonderlijke omstandigheden, achterwege te laten en de thans bij de douanekantoren geplaatste slagbomen te doen verdwijnen;

Overwegende dat het gewenst is dat de bevolking van de Lid-Staten duidelijker de realiteit van de gemeenschappelijke markt voor ogen komt te staan en dat hiertoe maatregelen voor een verdere liberalisatie van de regeling voor het verkeer van personen en motorrijtuigen in het reizigersverkeer tussen de Lid-Staten moeten worden genomen; dat op de noodzaak van deze maatregelen meerdere malen door leden van het Europese Parlement werd gewezen;

Overwegende dat dit soort verlichtingen in het reizigersverkeer een nieuwe schrede betekenen in de richting van de wederzijdse opening van de markten van de Lid-Staten en van het scheppen van een situatie die vergelijkbaar is met die van een binnenmarkt;

Overwegende dat de opheffing van de controle van de groene kaart aan de binnengrenzen van de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt op basis van een overeenkomst tussen de zes nationale bureaus van de verzekeraars, volgens welke elk nationaal bureau de vergoeding garandeert van schade ten aanzien waarvan recht op vergoeding bestaat en die zijn veroorzaakt op zijn grondgebied door een motorrijtuig dat gewoonlijk is gestald op het grondgebied van een ander Lid-Staat, een en ander volgens de wetgeving van het land van dat bureau;

Overwegende dat deze overeenkomst betreffende een algemene garantie gebaseerd is op de veronderstelling dat elk communautair motorrijtuig dat zich op het

grondgebied van de Gemeenschap in het verkeer bevindt verzekerd is; de wetgevers van alle Lid-Staten dienen derhalve te voorzien in de verplichting tot verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van deze motorrijtuigen aanleiding kan geven, met een voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap geldende dekking;

Overwegende dat indien de controle aan de grenzen komt te vervallen de bescherming van de belangen van slachtoffers van ongevallen, die hebben plaatsgevonden op het grondgebied van de Gemeenschap, vordert dat ook indien geen verzekering werd gesloten schadeloosstelling wordt verleend en dat in elke Lid-Staat een waarborgfonds bestaat, dat de slachtoffers van een ongeval onder de door elke nationale wetgeving aangegeven voorwaarden schadeloos stelt, wanneer de verzekeringsplicht niet werd nagekomen en dat eventueel in de plaats van de nationale bureaus van de verzekeraars optreedt;

Overwegende dat de opheffing van de controle aan de binnengrenzen en buitengrenzen van de Gemeenschap niet het nut uitsluit van een interne controle op de verzekering en van de handhaving van een nationaal bewijsstuk, waaruit blijkt dat de verzekeringsplicht werd nagekomen en dat het vaststellen van een ongeval kan vergemakkelijken; het is derhalve noodzakelijk dat elke Lid-Staat de in de andere Lid-Staten bestaande bewijsmiddelen erkent, wanneer het een in een van deze Lid-Staten geregistreerd motorrijtuig betreft;

Overwegende dat de gelding van een dergelijk stelsel zou kunnen worden uitgebreid tot motorrijtuigen die gewoonlijk zijn gestald op het grondgebied van een derde land, indien de nationale bureaus van de zes Lid-Staten met het nationale bureau van dit derde land een gelijksoortige overeenkomst hebben gesloten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van deze richtlijn moet worden verstaan onder:

1. motorrijtuigen: alle rij- of voertuigen bestemd om zich over de grond te bewegen en die door een mechanische kracht kunnen worden gedreven, zonder aan spoorstaven te zijn gebonden alsmede al dan niet aan de rij- of voertuigen gekoppelde aanhangwagens en opleggers;
2. gelaedeerde persoon: zij die recht hebben op vergoeding van door motorrijtuigen veroorzaakte schade;
3. nationaal bureau van verzekeraars: de overeenkomstig aanbeveling nr. 5 van 25 januari 1949 van de subcommissie voor het vervoer over de weg van het Inland Transport Committee van de Econo-

mische commissie voor Europa van de Verenigde Naties in elke Lid-Staat opgerichte beroepsorganisatie, waarbij de verzekeringsondernemingen zijn aangesloten, die in een Lid-Staat zijn toegelaten tot de beoefening van de verzekeringsbranche „Wettelijke aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen”;

4. grondgebied waar het motorrijtuig gewoonlijk is gestald: het grondgebied van de staat waar het motorrijtuig is geregistreerd, of, indien voor een bepaald soort motorrijtuigen geen registratie bestaat, het grondgebied van de staat die een met een kentekenplaat overeenkomend kenteken heeft afgegeven, of, indien voor bepaalde typen bromfietsen geen registratie bestaat, het grondgebied van de Lid-Staat waar de bestuurder zijn woonplaats heeft;
5. groene kaart: het internationaal motorrijtuigenverzekerbewijs, afgegeven door een nationaal bureau overeenkomstig aanbeveling nr. 5 van 25 januari 1949 van de subcommissie voor het vervoer over de weg van het Inland Transport Committee van de Economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties.

Artikel 2

1. De Lid-Staten zien af van de controle op de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van motorrijtuigen aanleiding kan geven, wanneer deze zich via een der binnengrenzen van de Gemeenschap op hun grondgebied begeven.

Zij zien af van de controle op de verzekering van motorrijtuigen, die gewoonlijk op het grondgebied van een der Lid-Staten zijn gestald, wanneer deze zich via een der buitengrenzen van de Gemeenschap op hun grondgebied begeven.

2. Het bepaalde in het vorige lid wordt ten aanzien van motorrijtuigen, die gewoonlijk op het grondgebied van een der Lid-Staten zijn gestald, van kracht:

- nadat tussen de zes nationale bureaus van de verzekeraars een overeenkomst tot stand is gekomen, waarbij elk nationaal bureau onder de door zijn eigen nationale wetgeving gestelde voorwaarden, de afwikkeling van ongevallen waarborgt, die zich op zijn grondgebied hebben voorgedaan en door deelneming aan het verkeer door deze motorrijtuigen werden veroorzaakt;
- met ingang van de door de Commissie vastgestelde datum, nadat zij in nauwe samenwerking met de Lid-Staten zal hebben vastgesteld dat genoemde overeenkomst tot stand is gekomen;
- voor de duur van deze overeenkomst.

Artikel 3

1. Iedere Lid-Staat draagt er onverminderd het bepaalde in artikel 5 zorg voor dat de wettelijke aansprakelijkheid, wartoe het gebruik van motorrijtuigen, welke gewoonlijk op zijn grondgebied zijn gestald, aanleiding kunnen geven, door een verzekering is gedekt. Hij stelt vast welke schaden dienen te worden gedekt alsmede de voorwaarden aan deze verzekering.

2. Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat door de verzekeringsovereenkomst eveneens de schaden worden gedekt, welke zijn veroorzaakt op het grondgebied van de andere Lid-Staten, overeenkomstig de in deze staten geldende wettelijke regelingen.

Artikel 4

Iedere Lid-Staat draagt er zorg voor dat een lichaam wordt belast met de schadeloosstelling van de slachtoffers van ongevallen, welke veroorzaakt zijn door op hun grondgebied gewoonlijk gestalde motorrijtuigen wanneer de verplichting tot verzekering niet is nagekomen.

Artikel 5

Iedere Lid-Staat kan afwijken van de bepalingen in artikel 3:

- a) ten aanzien van door deze staat aan te wijzen natuurlijke personen en publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen, waarvan aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie opgave werd gedaan,

De Lid-Staat die aldus van het bepaalde in artikel 3 wenst af te wijken neemt de nodige maatregelen ter verzekering van de schadeloosstelling voor door de aan deze personen toebehorende motorrijtuigen op het grondgebied van de andere Lid-Staten veroorzaakte schade. Deze staat wijst met name de instelling of het lichaam aan dat is belast met de schadeloosstelling van de gelaedeerde personen en doet hiervan opgave aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie;

- b) ten aanzien van door deze staat aan te wijzen bepaalde typen motorrijtuigen of bepaalde motorrijtuigen met een speciale kentekenplaat, waarvan aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie opgave werd gedaan. In dit geval behouden de overige Lid-Staten het recht te eisen dat de houder van een van deze motorrijtuigen, wanneer hij zich daarmee op hun grondgebied begeeft, in het bezit is van een geldige groene kaart, of aan de grens onder de door elke Lid-Staat te stellen voorwaarden een verzekeringsovereenkomst sluit.

Artikel 6

1. Iedere Lid-Staat stelt het middel vast, waarmee de nakoming van de in artikel 3 omschreven verzekeringsplicht kan worden bewezen en doet hiervan opgave aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie.

2. Wanneer een Lid-Staat controleert of ten aanzien van motorrijtuigen, die gewoonlijk op het grondgebied van een andere Lid-Staat zijn gestald, de verzekeringsplicht werd nagekomen, erkent hij het in deze Lid-Staat vereiste bewijsmiddel, waarvan hem overeenkomstig lid 1 opgave werd gedaan.

Artikel 7

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat elk motorrijtuig, dat gewoonlijk buiten het grondgebied van de Gemeenschap is gestald, bij overschrijding van een buitengrens van de Gemeenschap slechts tot het verkeer op hun grondgebied kan worden toegelaten, indien de schade die door het gebruik van dit motorrijtuig kan worden veroorzaakt voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap is gedekt onder de voorwaarden die door elke nationale wetgever met betrekking tot de verplichte verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid, waartoe het gebruik van motorrijtuigen aanleiding kan geven, werden vastgesteld.

Artikel 8

1. Elk motorrijtuig dat gewoonlijk is gestald op het grondgebied van een staat die niet deel uitmaakt van de Gemeenschap, moet, alvorens het zich via een buitengrens van de Gemeenschap op het grondgebied van een Lid-Staat begeeft, zijn voorzien van of wel een geldige groene kaart, of wel van een aan de grens gesloten verzekeringsovereenkomst, waaruit blijkt van het bestaan van een verzekering overeenkomstig artikel 7.

2. Motorrijtuigen welke gewoonlijk zijn gestald in een staat welke niet tot de Gemeenschap behoort, worden evenwel beschouwd als gewoonlijk in de Gemeenschap gestalde motorrijtuigen, wanneer de nationale bureaus van alle Lid-Staten elk voor zich garant stellen — elk bureau onder de door de eigen nationale wetgeving betreffende de verplichte verzekering gestelde voorwaarden — voor de afwikkeling van de op hun grondgebied plaatsgehad hebbende ongevallen, die werden veroorzaakt door de deelneming aan het verkeer door deze motorrijtuigen.

3. Nadat de Commissie in nauwe samenwerking met de Lid-Staten het bestaan van de in het voorgaande lid bedoelde verbintenissen heeft vastgesteld, bepaalt zij met ingang van welke datum en voor welke typen van motorrijtuigen, de Lid-Staten de

vertoning van de hiervoor in lid 1 bedoelde documenten niet meer zullen eisen.

Artikel 9

Binnen zes maanden na kennisgeving van deze richtlijn voeren de Lid-Staten de nodige maatregelen in,

om aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en brengen deze onmiddellijk ter kennis van de Commissie.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bier

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 26 juni 1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en in het bijzonder op artikel 100,

Gelet op het voorstel van de Commissie,

Gelet op het advies van het Europese Parlement,

Gelet op het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen welke in de Lid-Staten gelden, de kenmerken betreffende de samenstelling en de vervaardiging vaststellen waaraan het bier moet voldoen alsmede bijzondere regels voorschrijven met betrekking tot de verpakking en de etikettering daarvan; dat deze regels van Lid-Staat tot Lid-Staat verschillen;

Overwegende dat het dientengevolge noodzakelijk is voor de Gemeenschap de regels vast te stellen waaraan met betrekking tot de samenstelling, de vervaardiging, de verpakking en de etikettering van bier moet worden voldaan; dat er aanleiding is met name de voorwaarden nader aan te geven waaronder bijzondere benamingen voor bepaalde producten moeten of kunnen worden gebruikt;

Overwegende dat het gebruik van saccharine voor de vervaardiging van bier thans niet in alle Lid-Staten is verboden; dat dit gebruik voor zover toegestaan door economische redenen gerechtvaardigd wordt voor zover het bepaalde bieren met een zeer laag gehalte betreft en door technische redenen voor zover het bepaalde traditionele biersoorten betreft die een bijzonder regionaal karakter dragen; dat deze verzoetingsmethode in strijd is met de in de onderhavige richtlijn bepaalde gemeenschappelijke regels;

dat het dientengevolge dienstig is voor wat betreft eerstgenoemde te voorzien in een aanpassingsperiode die voldoende ruim is om de eventuele nadelen, die uit een afschaffing op korte termijn van de productie daarvan zouden kunnen voortvloeien, te voorkomen en voor wat betreft laatstgenoemde bijzondere maatregelen te treffen ten einde de verdere vervaardiging, in die gebieden waar deze biersoorten traditioneel worden verbruikt, mogelijk te maken; dat in beide gevallen maatregelen dienen te worden getroffen ten einde de verbruiker in te lichten omtrent de aanwezigheid in het bier van de betreffende stof;

Overwegende dat het, om de doorzichtigheid van de markt te verzekeren en het de industrie in de Gemeenschap mogelijk te maken op gemeenschapschaal te produceren, van belang is de inhoudsmaten van flessen of daarmee gelijk te stellen verpakkingen die thans voor de verpakking van bier worden gebruikt te uniformeren; dat echter deze doelstelling niet op korte termijn kan worden verwezenlijkt van wege de aanwezigheid van grote voorraden flessen, waarvan de inhoud in overeenstemming is met de geldende bepalingen in de Lid-Staten waar zij gebruikelijk zijn, maar niet overeenkomen met de gemeenschappelijke inhoudsmaat bepaald in de onderhavige richtlijn; dat er dientengevolge aanleiding bestaat om te voorzien in overgangsbepalingen die het mogelijk maken dat deze voorraden geleidelijk worden uitgeput, waarbij overigens gelet dient te worden op een passende voorlichting van de verbruiker;

Overwegende dat het van belang is te voorkomen dat bepaalde dranken welke gelijkenis vertonen met bier onder zodanige voorwaarden ten verkoop aangeboden kunnen worden dat de verbruiker daardoor wordt misleid en dat daardoor een oneerlijke concurrentie optreedt ten opzichte van die producenten die zijn onderworpen aan de bepalingen van de onderhavige richtlijn; dat er dientengevolge aanleiding bestaat te dien einde voor de hierbedoelde dranken bijzondere bepalingen vast te stellen;

Overwegende dat het dienstig is, zonder vooruit te lopen de aanvaarding van desbetreffende gemeenschappelijke voorschriften, te vermijden dat nationale voorschriften aangaande de levensmiddelenzorg, de flessen of daarmee gelijk te stellen verpakkingen dienende voor de afvulling van vloeistoffen voor menselijk gebruik, alsmede voor wat betreft de etikettering, tot aan de inwerkingtreding van de betreffende gemeenschappelijke voorschriften, het vrije verkeer met bier belemmeren;

Overwegende dat de vaststelling van de toepassingsvoorschriften met betrekking tot het nemen van monsters en de analysemethoden noodzakelijk voor de controle van samenstelling en de vervaardiging van het bier alsmede wijziging of de eventuele aanvulling daarvan op basis van uitkomsten van wetenschappelijk en technisch onderzoek, toepassingsmaatregelen zijn die een technisch karakter dragen en dat het dienstig is de aanvaarding daarvan over te laten aan de Commissie ten einde de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad bevoegdheden overdraagt aan de Commissie voor de uitvoering van voorschriften vastgesteld in het gebied van de levensmiddelen, dient te worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het permanente Comité voor levensmiddelen ingesteld bij Besluit nr. 69/414/EEG van de Raad van 13 november 1969 ⁽¹⁾, een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onder „bier” wordt verstaan de drank welke wordt verkregen door alcoholische gisting van most bereid van zetmeel- en suikerhoudende grondstoffen, van hop (met inbegrip van hoppoeder en hopextract, van gist en van drinkwater.

Artikel 2

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen opdat slechts bier in de handel wordt gebracht dat voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 3

In alle gevallen waar in deze richtlijn naar de dichtheid van het bier wordt verwezen, wordt daaronder de oorspronkelijke dichtheid in verhouding tot het volume verstaan.

(1) PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

Artikel 4

1. Voor de bereiding van bier mogen alleen grondstoffen van gezonde handelskwaliteit gebruikt worden.

2. Naast gerstemout of mout van tarwe mogen voor de bereiding van bier, en uitsluitend te zamen met gerstemout of met mout van tarwe, slechts onderstaande zetmeel- of suikerhoudende grondstoffen worden gebruikt:

- a) tarwe, maïs, rijst, gerst, in hun verschillende vormen andere dan mout,
- b) saccharose, invertsuiker, dextrose of glucosestroop.

3. De in lid 2, sub a) en b), bedoelde hoeveelheid grondstoffen mag niet 30 % van het totale gewicht van de verwerkte zetmeel- of suikerhoudende grondstoffen overschrijden.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 3:

- a) moet zuur bier verkregen door bovengisting of door spontane gisting met een gehalte van ten minste 12 % Plato, een totale zuurgraad van ten minste 30 milli-equivalenten NaOH per liter en een gehalte aan vluchtige zuren van ten minste 2 milli-equivalenten NaOH per liter, worden bereid van een most waaraan ten minste 30 % van het totale gewicht van de verwerkte zetmeel- of suikerhoudende grondstoffen in de vorm van tarwe is toegevoegd;

- b) kan bier genaamd:

„Alkoholarmes Bier”,

„Bière sans alcool”,

„Birra povera in alcool”,

„Alcoholarm bier”,

met een gehalte van ten minste 7 % Plato en een alcoholgehalte minder dan 1°, verkregen hetzij door een tot dat doel geschikte vergisting, hetzij door de later volgende verwijdering van de oorspronkelijk aanwezige alcohol worden bereid van een most voor de vervaardiging waarvan de in lid 2, sub a) en b), bedoelde grondstoffen zijn gebruikt in een verhouding van meer dan 30 % van het totale gewicht van de verwerkte zetmeel- of suikerhoudende grondstoffen.

Artikel 5

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in lid 5 mag bier geen andere toevoegingen bevatten dan ascorbinezuur. Deze toevoeging mag ten hoogste 50 mg per liter bedragen.

2. In bier mogen sporen aanwezig zijn van zwaveldioxyde of zwaveligzuren zouten, uitgedrukt in zwaveldioxyde, tot ten hoogste 20 mg per liter.

3. Voor de klaring van mout en van bier mogen, voor zover tot dat doel strikt noodzakelijk, slechts stoffen worden gebruikt die een mechanische of absorberende werking hebben, alsmede eiwit-splitsende enzymen en tannine voor zover de overblijvende sporen van deze bewerking geen schadelijke werking hebben en geen nadelige invloed op de organoleptische kenmerken van het bier.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 1, mag iedere Lid-Staat op zijn grondgebied voor de vervaardiging van bier het gebruik van saccharine onder de volgende voorwaarden toestaan:

- a) tot ten hoogste 150 mg per liter en tot en met 31 december 1985 voor bier waarvan het gehalte valt binnen de categorie III omschreven in artikel 6;
- b) tot ten hoogste 60 mg per liter voor zure boven- of spontaan gistende bieren met een gehalte van ten minste 11 % Plato, een totale zuurgraad van ten minste 30 milli-equivalenten NaOH per liter en een gehalte aan vluchtige zuren van ten minste 2 milli-equivalenten NaOH per liter.

5. Bier mag slechts worden gekleurd door toevoeging van caramel (E 150), donker bier dat uitsluitend verkregen wordt van een most van gerstemout, van hop (met inbegrip van hoppoeder en hopextract), van gist en van water alsmede van andere produkten verkregen door thermische behandeling van grondstoffen waarvan het gebruik voor de vervaardiging van bier bij deze richtlijn is toegestaan.

6. Eventuele troebelingen of bezinksels welke in sommige biersoorten kunnen worden aangetroffen als gevolg van de toegepaste vervaardigingsmethode mogen geen schadelijke uitwerking hebben noch de organoleptische kenmerken van het betreffende produkt nadelig beïnvloeden.

Artikel 6

Het gehalte van bier, uitgedrukt in % Plato, moet gelegen zijn binnen een der onderstaande categorieën:

Verwijzingskenmerk van de categorie	Oorspronkelijke dichtheid
S	15,5 of hoger
I	11 tot en met 13,5
II	7 tot en met 9,5
III	1 tot en met 4

Artikel 7

Bier dat in overeenstemming is met het bepaalde in de artikelen 4, 5 en 6 kan slechts onder de benaming „bier” die daarvoor is vastgesteld in de handel worden gebracht.

Artikel 8

1. Vanaf 1 januari 1986 mag bier slechts in de handel worden gebracht in recipiënten met een inhoud van 0,25, 0,33, 0,50, 0,75 of 1 liter, voor zover de inhoud niet meer bedraagt dan 1 liter.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is evenwel toegestaan:

- a) bier in de handel te brengen in blikken van 0,35 liter;
- b) bier bedoeld in artikel 5, lid 4, sub b), in de handel te brengen in flessen of daarmee gelijk te stellen verpakkingen met een inhoud van 0,40 of 0,80 liter.

Artikel 9

Voor het bottelen van bier mogen alleen materialen worden gebruikt die niet geschikt zijn hun chemische of organoleptische eigenschappen te veranderen of ze schadelijk voor de gezondheid te maken.

Artikel 10

Bij verkoop van bier in de kleinhandel moeten op de flessen of daarmee gelijk te stellen verpakkingen of op de etiketten goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar de hierna volgende aanduidingen zijn aangebracht:

- a) behoudens het sub c) bepaalde, voor bier waarvan het gehalte is gelegen binnen de categorieën S, I en II omschreven in artikel 6, de vermelding „Bier” of „Bière” of „Birra” gevolgd door de aanduiding „Cat” en van het verwijzingskenmerk voor de categorie waartoe het bier krachtens het gehalte behoort. Deze aanduidingen moeten links onderaan op het etiket voorkomen in eenvormige letters met een hoogte van ten minste 4 mm;
- b) voor bier met een gehalte gelegen binnen de categorie III omschreven in artikel 6, in eenvormige letters met een hoogte van ten minste 2 mm en in een van de overige voor de etikettering gebruikte letters afwijkende kleur de vermelding „Cat. III” gevolgd door een der benamingen „Einfachbier”, „Bière légère”, „Petite bière”, „Birra Molto leggera” of „Licht bier”; deze vermeldingen moeten links onderaan op het etiket voorkomen;

c) voor de produkten omschreven in artikel 4, lid 4, sub b), in eenvormige letters met een hoogte van ten minste 4 mm:

— de vermelding „Cat.” gevolgd door het wijzingskenmerk voor de categorie waartoe het betreffende produkt krachtens het gehalte behoort;

— een der volgende benamingen:

— „Alkoholarmes Bier”,

— „Bière sans alcool”,

— „Bierra povera in alcool”,

— „Alcoholarm bier”;

d) voor bier bedoeld in artikel 5, lid 4, de vermelding „Kunstmatic gezoet”;

e) de aanduiding van de nominale inhoud van de fles of de daarmee gelijk te stellen verpakking, uitgedrukt in liters of in centiliters (cl);

f) de naam of de firma en het adres of de maatschappelijke zetel van de fabrikant, van de verpakker of van een verkoper, de aangeduide persoon dient binnen de Gemeenschap te zijn gevestigd.

Echter voor bier dat in de Gemeenschap vervaardigd is, dienen de op de fabrikant betrekking hebbende aanduidingen te zijn aangebracht in een code die bij de bevoegde autoriteiten van de producerende Lid-Staat is aangemeld, terwijl de op de verpakker en/of de verkoper betrekking hebbende aanduidingen duidelijk in de etikettering voorkomen.

g) Voor uit derde landen ingevoerde produkten, behalve de sub a) tot en met f) bedoelde aanduidingen, de vermelding van het land van oorsprong.

Artikel 11

Voor de etikettering van bier:

a) mag de vermelding „zuiver gerstemout” slechts worden gebruikt wanneer het betreffende bier uitsluitend vervaardigd is van most van gerstemout, van hop (met inbegrip van hoppoeder en hopextract), van gist en van water;

b) mogen de benamingen „bock” en „export” alleen dan worden gebruikt wanneer het gehalte van het betreffende bier gelegen is binnen de categorieën S en I omschreven in artikel 6.

Artikel 12

1. Wanneer aan het bier ascorbinezuur is toegevoegd, is het verboden de vermelding „gevitamineerd” te gebruiken of enige andere vermelding welke bedoeld is om de indruk te wekken dat het bier geneeskrachtige eigenschappen heeft.

2. Het is verboden, zowel op de verpakking of op het etiket waarmede het bier in de kleinhandel wordt aangeboden, alsmede in de reclame, in welke vorm ook, aanduidingen, benamingen, merken, afbeeldingen en andere al dan niet figuratieve tekens te gebruiken, die een eigenschap suggereren die het betrokken bier niet bezit en derhalve de verbruiker kunnen misleiden.

3. De dranken die in de zin van artikel 1 niet als bier worden beschouwd maar waarvan de organoleptische eigenschappen aan die van bier herinneren, kunnen slechts in de handel worden gebracht indien het aanbieden in de kleinhandel en de desbetreffende reclame de verbruiker niet kunnen misleiden door te suggereren dat het bier betreft.

Artikel 13

De bepalingen van deze richtlijn vormen geen belemmering voor de toepassing in iedere Lid-Staat van de bepalingen betreffende de bescherming van aanduidingen van herkomst, benamingen van oorsprong en andere geografische benamingen die zijn vervat in internationale verdragen waarbij de betrokken Lid-Staat partij is.

Artikel 14

Onverminderd de toepassing van de gemeenschappelijke regels die zij beogen, vormen de bepalingen van deze richtlijn geen belemmering voor de handhaving in iedere Lid-Staat van op wettelijk of bestuursrechtelijk vlak vastgestelde of in de handel gebruikelijke bijzondere normen inzake samenstelling of aanbieding in de handel, waarvan de inachtneming het recht verleent voor bepaalde biersoorten een exclusieve specifieke benaming te gebruiken.

Artikel 15

1. De Lid-Staten mogen het in de handel brengen van bier dat in overeenstemming is met de bepalingen van deze richtlijn niet verbieden of belemmeren om redenen die verband houden met de samenstelling, de fabricagekenmerken, de verpakking of de etikettering.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1:
- a) kunnen de Lid-Staten die geen gebruik maken van de in artikel 5, lid 4, bedoelde mogelijkheid, verbieden dat op hun grondgebied bier in de handel wordt gebracht, voor de bereiding waarvoor saccharine gebruikt is;
 - b) onder voorbehoud van de maatregelen die hij vóór 1 januari 1986 kan treffen om zich naar de bepalingen van artikel 8, lid 1, te schikken verbiedt iedere Lid-Staat tot deze datum dat bier in de handel wordt gebracht, dat op zijn grondgebied is gebrouwen en verpakt is in recipiënten met een andere dan de bij de inwerkingtreding van deze richtlijn in de betrokken Lid-Staat gebruikelijke of op grond van de nationale wetgeving toegestane inhoud;
 - c) kan iedere Lid-Staat tot 1 januari 1986 verbieden dat bier in de handel wordt gebracht dat in een andere Lid-Staat is vervaardigd en verpakt is in recipiënten met een andere inhoud dan op het grondgebied van de invoerende Lid-Staat is toegestaan voor zover deze inhoud niet overeenkomt met het bedoelde in artikel 8, lid 1;
 - d) kunnen de Lid-Staten verlangen dat de in artikel 10, sub b) tot en met d) bedoelde aanduidingen in de officiële taal van hun land zijn opgesteld.

Artikel 16

De wijze van bemonstering en de analysemethoden voor de controle op de samenstelling en de fabricagekenmerken van bier worden volgens de procedure van artikel 17 vastgesteld.

Artikel 17

1. Wanneer wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure leidt de voorzitter van het Permanent Comité voor levensmiddelen — hierna het „Comité” genoemd — deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.
2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen, waarbij de stemmen van de

Lid-Staten gewogen worden overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de overwogen maatregelen vast wanneer deze in overeenstemming zijn met het advies van het Comité;
- b) wanneer de overwogen maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of wanneer geen advies werd uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad neemt een besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen;
- c) wanneer de Raad na het verstrijken van een termijn van drie maanden na de indiening van het voorstel door de Commissie geen besluit genomen heeft, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 18

Deze richtlijn is niet van toepassing op bier dat is bestemd om naar derde landen te worden uitgevoerd.

Artikel 19

1. Binnen een jaar na de kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Staten hun wetgeving overeenkomstig de voorgaande bepalingen en stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis. De aldus gewijzigde wetgeving wordt op (te rekenen drie jaar na bekendmaking van de richtlijn) van toepassing op de produkten die vanaf deze datum worden vervaardigd.
2. Na de kennisgeving van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er bovendien zorg voor dat de Commissie van alle latere ontwerpen voor belangrijke wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, die zij voornemens zijn vast te stellen op het gebied waarop deze richtlijn betrekking heeft, tijdig in kennis wordt gesteld opdat de Commissie zich ter zake zou kunnen uitspreken.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 120/67/EEG en Verordening nr. 359/67/EEG ten aanzien van de restitutie bij de productie voor sommige produkten welke worden gebruikt door de brouwerijen

(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 26 juni 1970)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat op grond van artikel 11 van Verordening nr. 120/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾ en artikel 9 van Verordening nr. 359/67/EEG houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽²⁾ een restitutie bij de productie wordt toegekend voor zetmeel, aardappelzetmeel, Quellmehl, grutten, gries en griesmeel van maïs, en breukrijst, die voor grutten, gries en griesmeel van maïs en voor breukrijst echter afhankelijk is gesteld van de voorwaarde dat deze produkten door de brouwerijen in de Gemeenschap worden gebruikt;

Overwegende dat het op grond van de richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bier gewenst is de voorwaarden van de grondstoffenvoorziening van de brouwerijen in de E.E.G. opnieuw te onderzoeken; dat deze voorwaarden op het ogenblik verschillen, daar het gebruik van bepaalde grondstoffen door sommige Lid-Staten kwantitatief beperkt, door andere zelfs uitgesloten wordt; dat voor sommige grondstoffen voorts een restitutie bij de productie wordt toegekend; dat deze restitutie voor zetmeel en Quellmehl niet gebonden is aan een bepaald gebruik van het produkt; dat zij voor breukrijst en grutten, gries en griesmeel van maïs afhankelijk is van de voorwaarde dat die produkten door de brouwerijen worden gebruikt;

Overwegende dat bovengenoemde richtlijn, doordat daardoor de mogelijkheden inzake grondstoffenvoorziening regionaal worden gewijzigd, tot een wijziging van de bestaande situatie kan leiden; dat het echter van belang is dat deze wijziging op middellange termijn geen verstoring van het evenwicht in de algemene voorwaarden van de grondstoffenvoorziening tot gevolg heeft;

Overwegende dat door de toekenning van een restitutie bij de productie de prijs van de grondstoffen waarvoor deze restitutie wordt toegekend kunstmatig wordt verlaagd; dat het gebruik van die grondstoffen, dat als gevolg van de bestaande wetgevingen

op het ogenblik in de onderscheiden Lid-Staten op uiteenlopende wijze is beperkt, door de toepassing van genoemde richtlijn zal worden gewijzigd en dat zulks bijgevolg een wijziging in de voorwaarden waaronder zij worden gebruikt tot gevolg kan hebben;

Overwegende dat het bijgevolg van belang is dat elk van die produkten, te weten mout, zetmeel, Quellmehl, grutten, gries en griesmeel van maïs en breukrijst, door de brouwerijen wordt gebruikt op grond van zijn eigen kenmerken en van een marktprijs die niet beïnvloed is door factoren die vreemd zijn aan de natuurlijke prijsvorming, zoals de restitutie bij de productie; dat derhalve op zodanige wijze te werk dient te worden gegaan dat op het ogenblik waarop de nationale wetgevingen, gewijzigd overeenkomstig de richtlijn betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bier, van toepassing worden, de prijscondities voor de verschillende grondstoffen die door de brouwerijen worden gebruikt eveneens onderling worden aangepast;

Overwegende dat dit doel kan worden bereikt door de restitutie bij de productie af te schaffen voor de produkten waarvoor het gebruik door de brouwerijen als voorwaarde wordt gesteld om die restitutie te kunnen ontvangen, en door voor zetmeel en Quellmehl die door de brouwerijen worden gebruikt, de restitutie bij de productie terug te vorderen die voor deze produkten bij de productie is toegekend,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Alinea c) van lid 1 van artikel 11 van Verordening nr. 120/67/EEG wordt ingetrokken.
2. Alinea b) van lid 1 van artikel 9 van Verordening nr. 359/67/EEG wordt ingetrokken.
3. De restitutie bij de productie die wordt toegekend voor maïs, zachte tarwe en breukrijst die in de Gemeenschap voor de vervaardiging van zetmeel en Quellmehl worden gebruikt, mag dit zetmeel en Quellmehl niet ten goede komen indien deze produkten door de brouwerijen worden gebruikt.

Te dien einde wordt de restitutie bij de productie welke is uitgekeerd voor maïs, zachte tarwe en breukrijst die voor de vervaardiging van zetmeel en Quellmehl zijn gebruikt, teruggevorderd indien deze zetmeel en Quellmehl worden gebruikt door de brouwerijen.

⁽¹⁾ PB nr. 117 van 19. 6. 1967, blz. 2269/67.

⁽²⁾ PB nr. 174 van 31. 7. 1967, blz. 1.

Artikel 2

De wijze van toepassing van deze verordening en met name het systeem van terugvordering van de restitutie bij de produktie worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening nr. 120/67/EEG en artikel 26 van Verordening nr. 359/67/EEG.

Artikel 3

Deze verordening is van toepassing met ingang van de datum waarop de in overeenstemming met de richt-

lijn van de Raad van betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bier gewijzigde nationale wettelijke bepalingen van toepassing moeten worden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Verbetering van aanbesteding nr. 891

Het aanbestedingsbericht nr. 891

voor een aanbesteding uitgeschreven door de Democratische Republiek Somalia, zoals gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 49 van 25 april 1970, betreffende de bouw en de inrichting van vier scholencomplexen te Mogadiscio, Afgoi, Hargheisa en Merca en de uitbreiding van de hogere middelbare school to Mogadiscio,

wordt als volgt verbeterd: (verbeteringen zijn cursief gedrukt):

.....

Indiening van de inschrijvingen:

De inschrijvingen, in de Italiaanse of Engelse taal, dienen uiterlijk op *18 september 1970*, om 17 uur plaatselijke tijd, per aangetekende verzending met ontvangstbevestiging te zijn binnengekomen of tegen ontvangstbewijs te zijn afgegeven bij: „Sig. Direttore Generale del Ministero dei Lavori Pubblici, Mogadiscio (Somalia)”.

De opening van de inschrijvingen zal openbaar plaatsvinden op *19 september 1970*, om 10 uur plaatselijke tijd, in de kantoren van de Directeur-generaal van Openbare Werken te Mogadiscio.

.....

De overige bepalingen blijven ongewijzigd.

Resultaten van aanbestedingen

Voor de in de bijgaande tabel vermelde aanbestedingen nrs. 794, 800, 804, 806, 811, 823, 829, 854, 865, 870, 872, 874, 875, 885 en 886 heeft de overheid van het betrokken land aan de in de tabel vermelde aannemer(s) gegund:

Aanbesteding nr. 794 (PB nr. C 50 van 21. 4. 1969):

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
211.002.05	Weg Bolifamba-Kumba (Kameroen)	Wegbouwwerken op de verbinding Victoria-Kumba van km 27 tot km 69	4	Groepering van ondernemingen: — Razel Frères, 17, rue de Tolbiac Paris 13 ^e — Société Française de Travaux Publics „SOFRA-TP”, 22—24, rue de Courcelles Paris 8 ^e — Trapp & Co — Konstruktion GmbH, Wesel (BR Deutschland)	539.855.735 CFA Fr.	

Aanbesteding nr. 800 (PB nr. C 59 van 12. 5. 1969):

215.004.28 221.004.28 225.004.28	INGA-Waterkrachtcentrale (Congo Kinshasa)	Realisatie van het hoogspanningsnet: 1. Levering van kabels 2. Levering van ander materiaal voor de leidingen en montage van de leidingen 3. Levering en montage van driefazige transformatoren met bijgaande bliksemafleiders 4. Levering van ander materiaal voor de inrichting van de stations met inbegrip van de telecommunicatie, montage van de stations met inbegrip van de civiele werken	3 6 3 7	Felten & Guillaume Schaltanlagen GmbH, 415 Krefeld (BR Deutschland) Brown-Boverie & Cie. „BBC”, 6800 Mannheim 1 (BR Deutschland) Postfach 351 Gruppo Industrie Elettromeccaniche per Impianti All'Estero „G.I.E.”, 4, Via Algardi 20148 Milano (Italia) Thermatome, 63, rue d'Anjou Paris 8 ^e	1.153.677 Zaires 2.414.353 Zaires 972.958 Zaires 2.895.026 Zaires	
--	---	--	------------------	---	--	--

Aanbesteding nr. 804 (PB nr. C 60 van 16. 5. 1969):

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
225.012.15	Uitbreiding van het wharf te Nouakchott (Mauretanië)	Verschillende werken: 1. Verbreding en verlenging van het bestaande platform, aanleg van een verbindingspaalwerk, aanleg van de verankering zoals verschillende werken voor de aanleg van leidingen en elektriciteitswerken	2	Entreprise de Travaux Publics de l'Ouest „E.T.P.O.”, 3, Place du Sanitat, B.P. 241, 44 Nantes (France)	428.038.694 CFA Fr.	

Aanbesteding nr. 806 (PB nr. C 62 van 27. 5. 1969):

211.011.29	Aanleg van een systeem voor waterbeheersing en van landwegen in het dal van de Niger (Mali)	Ontginning voor de aanleg van een kanaal, een dijk en aarden landwegen:	3	Groepering van ondernemingen: — Soc. d'Entreprises du Congo „SOCOFRAN”, 21, avenue Maurice Villedon (Seine) (France) — Cie. Dolésienne d'Entreprise „C.D.E.”, B.P. 1198 Pointe-Noire (Congo-Brazzaville)	312.009.972	Mali Fr.
		1. In de laagte van Farako (4.000 ha)			5	
		2. In de laagte van Diaro Babougou (2.700 ha)				

Aanbesteding nr. 811 (PB nr. C 70 van 7. 6. 1969)

221.002.27	Levering van gereedschapmachines, machines voor de inrichting van werkplaatsen, materiaal voor de bouw van wagons en complete koelwagens (Kameroen)	Navolgende leveringen:				
		1. 1 wieldraaibank	4	Hamelte Afrique, B.P. 4041, Douala (Cameroun)	462.747 DM	B.R. Duitsl.
		6. 1 richtmachine voor krukassen	4		147.934 DM	B.R. Duitsl.
		7. 1 proefbank voor thermische motoren	4		82.802 DM	B.R. Duitsl.
		9. 2 luchtcompressoren	4		35.000 DM	B.R. Duitsl.
		11. 1 overlaadbrug	1		13.650.000 CFA Fr.	Frankrijk
		13. 200 wagonkoppelingen	2		24.700.000 CFA Fr.	Frankrijk
2. 1 universele freesmachine	10	Alliance de constructeurs français de machines-outils „A.C.F.M.O.”, 29, rue d'Artois Paris 8 ^e	3.492.750 CFA Fr.	Frankrijk		
		3. 1 horizontale cilinderboormachine	7	Pegard, Andenne (Belgique) (België)	5.046.610 Bfr.	België

Aanbesteding nr. 811 (vervolg)

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
221.002.27 (vervolg)		4. 1 paralleldraibank	9	Sculfort machines-outils, . 13, rue du Progrès 59 Maubeuge (France)	9.721.500 CFA Fr.	Frankrijk
		10. 1 overlaadbrug, 60 ton	2	Caillard & Cie., 20, rue de Prony Le Havre (France)	52.225.000 CFA Fr.	Frankrijk
		14. 100 luchtreppen	2	Socafic, B.P. 1146, Douala	19.786.000 CFA Fr.	Frankrijk
		15. 200 volledige draaistellen	2	Usines et aciéries de Sambre et Meuse, Feignies (France)	127.658.000 CFA-Fr.	Frankrijk
		16. 2 koelwagens	1	D. Soule route de Tarbes, Bagnères de Bigorre 65 (France)	21.540.000 CFA Fr.	Frankrijk
		12. (sub-perceel): stalenplaat		Davum, B.P. 4028 Douala	36.035.685 CFA Fr.	plaatsel.

Aanbesteding nr. 823 (PB nr. C 84 van 30. 6. 1969):

211.009.30	Modernisering van de weg Ouagadougou — Koupéla (1 ^e tranche) (Opper-Volta)	Modernisering van het vak Ouagadougou-Zorgho (RN. 4) op ± 101 km	8	Jean Lefebvre route de Port-Bouët B.P. 21089, Abidjan (Côte d'Ivoire)	693.372.832 CFA Fr.	
------------	---	--	---	--	---------------------	--

Aanbesteding nr. 829 (PB nr. C 93 van 19. 7. 1969):

311.030.04	Modernisering van de luchthaven te Curaçao (Nederlandse Antillen)	Infrastructurale werken:				
		2a. Bouw van een verkeersstoren	11	Smit's Bouwbedrijf	430.000 Antill. gulden	
		2d. Bouw N.D.B. gebouwtje te Willibrordus	4	Curaçao N.V., Postbus 884, Curaçao	33.400 Antill. gulden	
		2b. Levering en aanleg van een lift in verkeersstoren	3	„ELGA” N.V., 18, Boulevard de l'Emancipation, Curaçao	23.900 Antill. gulden	
		2c. Levering en aanleg van elektrische installatie en centrale koelingsinstallatie in verkeersstoren	3		32.600 Antill. gulden	
3. (deel L - 1) — Uitrusting van de verkeersstoren	1	Philips Antilliana Salinja, Postbus 523, Curaçao	230.110 Antill. gulden			

Aanbesteding nr. 854 (PB nr. C 142 van 31. 10. 1969):

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
215.013.15 zie eveneens 214.013.20	Ontwikkeling van de actie van de „Union nigérienne de crédit et de coopération” (Niger)	Navolgende leveringen: (voor 50 cooperaties) 2. 50 stalen kasten 3. 50 met de hand bediende rekenmachines 4. divers materieel 5. 100 kruiwagens en 100 steekkarretjes	15 4 16 13	Peyrissac, B.P. 508, Niamey (Niger) Todo Hugo Thomas, Remscheid (BR Deutschland) Freiheitstraße 88—90 Cie française de l'Afrique Occidentale „C.F.A.O.”, B.P. 204, Niamey	1.007.750 CFA Fr. 14.950 DM 2.825.500 CFA Fr.	Frankrijk B.R. Duitsl. Frankrijk

Aanbesteding nr. 865 (PB nr. C 155 van 6. 12. 1969):

211.010.15	Realisatie van diverse werken in de Bas-Mangoky (Madagaskar)	Realisatie van irrigatiekanalen, bouw van diverse waterbouwkundige kunstwerken en bruggen		N.B. Dit perceel werd door de bevoegde overheid nietig verklaard.		
------------	--	---	--	---	--	--

Aanbesteding nr. 870 (PB nr. C 11 van 29. 1. 1970):

211.011.35	Watervoorziening van de stad Bamako (Mali)	Levering van 22.000 strekkende meter buizen van diverse diameters (40 tot 1.000 mm) met verbindingsstukken en hulpstukken	3	Société des fonderies „Pont-à-Mousson”, 91, avenue de la Libération 54 Nancy (France)	1.723.818 FF	Frankrijk
------------	--	---	---	---	--------------	-----------

Aanbesteding nr. 872 (PB nr. C 13 van 3. 2. 1970):

211.011.35	Watervoorziening van de stad Bamako (Mali)	Inrichting van een pompstation: 1. Levering van diverse elektrische pompen 2. Elektriciteitsvoorziening door een elektro-aggregaat van 315 kVA met verschillende transformatoren	8	Groepering van ondernemingen: — Herlicq frères, 7, rue Wagane Diouf Dakar (Sénégal) — Société eau & assainissement „S.O.C.E.A.”, 6, rue Piccini 75 Paris 16 ^e Ch. Milde fils & Cie., 60, rue Desreanaudes 75 Paris 17 ^e	17.370.880 CFA Fr. 107.883.350 Mali Fr.	Frankrijk Frankrijk
------------	--	--	---	--	--	------------------------

Aanbesteding nr. 874 (PB nr. C 16 van 7. 2. 1970):

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
211.004.17	Maatregelen ter bevordering van de landbouw in Katanga (Kongo Kinshasa)	<p>Navolgende leveringen:</p> <p>1. 250 ton samengestelde mest in korrelvorm N.P.K 6.16.12 — oligo-elementen</p> <p>2. 100 ton samengestelde mest in korrelvorm N.P.K. Mgo 5.20.10.2</p> <p>4. 30 ton dubbel superfosfaat + 43 % P₂O₅</p> <p>3. 30 ton Ammoniumsulfaat-meststof met 20,5 % N</p> <p>8. 1 ton schimmelbestrijdingsmiddel in poedervorm, met een gehalte van 50 % metaalisch koper in de vorm van oxychloride</p> <p>5. 250 kg Aldrin-insectendodend poeder</p> <p>6. 200 kg insectendodend poeder met een gehalte van 10 % DDT</p> <p>9. 100 rugverstuivers</p> <p>10. 50 romeinse balansen met haken, 500 kg</p> <p>11. 10 treklieren van 3 ton</p> <p>13. 1 vrachtwagen met metalen kيبak</p> <p>17. 6 draagbare mechanische zagen + reserveonderdelen</p> <p>7. 200 liter Demeton-omethyl-sulfoxyde</p> <p>12. 1 voertuig, type „break-station-wagon”</p> <p>14. 6 verdamp- en air-conditioningsapparaten</p> <p>15. 5 landbouwtrekkers op wielen</p> <p>16.a 5 gedragen schijvenploegen</p>	<p>5</p> <p>2</p> <p>5</p> <p>7</p> <p>3</p> <p>3</p> <p>2</p> <p>9</p> <p>4</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>5</p>	<p>Shell 1513, Boulevard du 30 juin Kinshasa 2799 (Kongo Kinshasa)</p> <p>Badische Anilin und Soda Fabriken A.G. „B.A.S.F.”, 6700 Ludwigshafen a./Rhein (BR Deutschland)</p> <p>Kinchim, Kinshasa</p> <p>Tecnomat, B.P. 195 51 Epernay (France)</p> <p>Européenne de gestion de commerce et d'industrie, 2, rue de Brederode 1000 Bruxelles (Belgique)</p> <p>Dock & Cie, 28 Bremen 1 (BR Deutschland) Postfach 1418</p> <p>United Africa Company Ltd. „U.N.A.C.”, 46, rue Montoyer 1040 Bruxelles</p> <p>Deutsche Afrikanische Handelsgesellschaft m.b.H., Montenstraße 11, 8 München 19 (BR Deutschland)</p> <p>Deze percelen zijn door de bevoegde overheid nietig verklaard.</p>	<p>10.480 Zaires</p> <p>4.316 Zaires</p> <p>1.225 Zaires</p> <p>643 Zaires</p> <p>4.040 DM</p> <p>32 Zaires</p> <p>23 Zaires</p> <p>10.950 FF</p> <p>7.450 DM</p> <p>11.353 DM</p> <p>726.224 Bfr.</p> <p>4.089 DM</p>	<p>Nederland</p> <p>Nederland</p> <p>Nederland</p> <p>B.R. Duitsl.</p> <p>B.R. Duitsl.</p> <p>Nederland</p> <p>Nederland</p> <p>Frankrijk</p> <p>B.R. Duitsl.</p> <p>B.R. Duitsl.</p> <p>B.R. Duitsl.</p> <p>B.R. Duitsl.</p>

Aanbesteding nr. 875 (PB nr. C 16 van 7. 2. 1970)

Project nr.	Benaming	Aard van de werken of leveringen (eventueel nr. van het perceel)	Deelnemers	Gegund aan	Bedrag van het contract	Oorsprong (ev. in % van de te leveren goederen)
211.004.20	Maatregelen ter bevordering van de landbouw in Oost-Kasai, realisatie van landbouwgebieden in Gandajika (Kongo — Kinshasa)	Navolgende leveringen:				
		1. 400 ton gemengde mest 20.20.0 + 13 % S.	3	Colimpex, B.P. 446 Kinshasa 1, (Rép. Démocr. du Congo)	17.000 Zaires	Italië
		5. 1 door motor aangedreven vernevelaar	2		61.600 Bfr.	Frankrijk
		2. 108.000 liter emulsie DDT-Endosulfan-Methylparathion	3	Collchimie, 111—113, Chaussée de Charleroi, Bruxelles (Belgique)	6.485.000 Bfr.	Frankrijk
		3. 500 rugvernevellaars en reserveonderdelen	9	Tecnomat, B.P. 195, 51 Epernay (France)	59.150 FF	Frankrijk
		4. 1 elektro-aggregaat, 20 kVA	4	Docke & Cie., 28 Bremen 1 (BR Deutschland) Postfach 1418	6.582 DM	B.R. Duitsl.
		8. 1 treklier van 3 ton	3		4.677 DM	Italië
		1 treklier van 1,5 ton				
		9. 1 rijstpelmaschine met aandrijving	1		5.584 DM	B.R. Duitsl.
		6. 8.000 hakken, type katanga, met spit	3	Todo Hugo Thomas, Remscheid (BR Deutschland) Freiheitstraße 88—90	25.360 DM	B.R. Duitsl.
7. 1 vorkheftruck, 1 à 1,5 ton, benzinemotor	5	Chanico, B.P. 3282, Kinshasa	2.615 Zaires	België		
10. 100 romeinse balansen, 25 kg.	3	Européenne de gestion de commerce et d'industrie, 2, rue Brederode 1000 Bruxelles	4.000 DM	B.R. Duitsl.		

Aanbesteding nr. 885 (PB nr. C 30 van 13. 3. 1970)

211.003.11	Uitrusting en hulp voor de landbouwcoöperaties (Centraalafrikaanse Republiek)	Levering van 4 vrachtwagens, dieselmotor, achterwielaandrijving, 120 à 130 ph (DIN)	3	Cie commerciale Sangha-Oubangui „C.C.S.O.“, B.P. 725, Bangui (Centrafrique)	9.744.510 CFA Fr.	Frankrijk
------------	---	---	---	---	-------------------	-----------

Aanbesteding nr. 886 (PB nr. C 37 van 28. 3. 1970):

214.011.45	Vijfjarenprogramma voor de hulp aan de productie van de Republiek Mali	Navolgende leveringen:				
		1. 5.000 ton ammoniakfosfaat N.P.K. 18.47.0	3	Albatros Superfosfaat-fabrieken N.V., Maliebaan 81, Postbus 45, Utrecht (Nederland)	1.437.500 Fl.	Nederland
		2. 2.500 ton ammoniak-sulfaat met 21 % N.	2	Société sénégalaise d'engrais et de produits chimiques „S.S.E.P.C.“, B.P. 656, Dakar (Sénégal)	397.500 FF	Frankrijk
		4. 266 ton DDT met 75 % isomeren	2		535.990 FF	Frankrijk
		3. 53 ton endrine met minimaal 90 % actieve bestanddelen	1	Shell de l'Afrique occidentale, B.P. 20847, Abidjan (Côte d'Ivoire)	997.460 Fl.	Nederland

EUROPESE INVESTERINGSBANK

(Mededeling)

**PROJECT: BRUG OVER DE BOSPORUS EN RONDWEG OM ISTANBUL, TURKIJE
BOUW VAN DE HALIÇ-BRUG (GOUDEN HOORN)
Heropening van de Voorselectie**

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 35 van 27 maart 1970 is een bericht van voorselectie verschenen, waarin bedrijven werden uitgenodigd kenbaar te maken of zij in aanmerking wensen te komen om in te schrijven op de bouw van een brug over de Gouden Hoorn. Het bericht voorzag voor de bedrijven in de mogelijkheid om alternatieve varianten aan te bieden, parallel aan een aanbieding op basis van de officiële gekozen oplossingen.

Het Directoraat-generaal van de Verkeerswegen, Ankara, Turkije (Karayollari Genel Müdürlüğü, Ankara, Turkije) heeft ten einde de aanbieding van varianten te vergemakkelijken, besloten dat de laatste niet meer noodzakelijkerwijs verbonden behoeven te zijn aan een parallelle aanbieding overeenkomstig de officiële beschrijving.

Alle overige bepalingen vervat in het bovengenoemde bericht van voorselectie blijven onveranderd van kracht.

De aanbiedingen, die naar aanleiding van het eerste bericht van voorselectie zijn verricht blijven geldig en behoeven derhalve niet meer te worden hernieuwd.

Bedrijven die thans, na bovenstaande wijziging inzake de voorwaarden voor het indienen van varianten voor inschrijving in aanmerking wensen te komen, dienen zulks uiterlijk 14 september 1970 kenbaar te maken aan „Karayollari Genel Müdürlüğü“, Ankara, Turkije (Directoraat-generaal van de Verkeerswegen, Ankara, Turkije) en dienen een afschrift van hun verzoek te sturen aan het raadgevend ingenieursbureau: Japan Bridge Consultants Co. Ltd. 4-1 Ginza-nishi, Chuo-ku, Tokyo, Japan. Nadere informatie zijn te verkrijgen bij het Directoraat-generaal van de Verkeerswegen of bij bovengenoemd raadgevend ingenieursbureau.

(1970/E.I.B/7)